

“De Klepel”

Parochieblad “Sint Willibrordus” Neerkant.

5^e jaargang No 5 januari 1963

Petronella Elisabeth Lenders

(Lindere Nella)

geboren te Meijel 6 augustus 1866

overleden te Neerkant 27 januari 1963

Dan is het toch gebeurd. Onze oudste parochieane Nella Lenders is van ons heengegaan in de ouderdom van 96 jaren. Ondanks haar hoge leeftijd hield zij van het leven en van de mensen. Zij stelde belang in de dingen van alle dag. Zij genoot van het leven en van de vriendschap en hartelijkheid, welke zij van iedereen ondervond, zeker, de kwaaltjes en kwalen welke zulk een hoge leeftijd meebrengt, heeft zij geduldig gedragen. Een dikwijls herhaald gezegde van haar was ‘Wat is God toch goed voor mij, wat zijn de mensen toch goed voor mij. Waaraan heb ik het toch verdiend’? Och, Nella, God zal dat het beste weten en wij schrijven het toe aan Uw eenvoud, uw vriendelijkheid en uw goed voorbeeld van christelijke liefde. Nella heeft de goede strijd gestreden, het geloof bewaard nu weet zij en is het geloof weggevallen, haar hoop is vervuld en de liefde is gebleven, opgenomen als zij is in de liefde Gods, de heerlijkheid die de Goede God beloofd heeft aan allen, die Hem trouw dienen. Wij zullen haar missen. Zij kende iedereen, zeker de ouderen en iedereen kende Nella, ook de jongeren. In haar laatste dagen zei ze nog aan de pastoor “Gij moet hier blijven, want het zijn zo’n goede mensen op de Neerkant”. Van onze Lieve Heer was Nella gezegend met een goede gezondheid, met een sterk geheugen en met een toegewijde arbeidstaak vervuld, die zij op zich had genomen en in menig gezin is een telegram van haar binnengekomen, eigenhandig geschreven. Voor literatuur had zij belangstelling en graag las zij ook moderne boeken. Uit haar jonge jaren bewaarde zij een grote liefde voor. Zoals zij zei: “haar lievelingsdichter”, Bernard van Meurs. De verzen uit zijn “Kriekende Kriekske”, kende zij bijna allen van buiten en de laatste, waaraan zij de pastoor herinnerde. was:

“De dokter veult ’t peulske sloan
En doet de voader stil verstoan
Dat ’t met zijn dochterke is gedaan”

Haar arbeidzaamheid werd erkend op haar 90ste verjaardag door de onderscheiding in de Orde van Oranje Nassau en met de bronzen medaille van de P.T.T. waarvoor zij zo vele jaren postkantoorhoudster was. Bij die gelegenheid verschenen over haar artikelen in dag- en maandbladen en wijdde de K.R.O. aan haar een interview. In haar nederigheid liet zij dit alles over haar heengaan, terwijl het in haar hart een grote voldoening bracht. Wij zullen haar missen, maar nog meer haar trouwe huisgenote, die vijfenveertig jaar, met haar lief en leed deelde en haar tot het laatst bijstond, Moge de goede God, die Nella zegende, een troost zijn voor Maria, haar pleegkind, die een schone herinnering bewaart aan ons aller Nella. Een mooi mensenleven is aan ons voorbij gegaan, de victorie is behaald, het Eeuwige leven, waarnaar wij allen dienen te verlangen is open gebloeid, de Heerlijkheid bereikt. Moge Nella rusten in vrede en bewaard blijven in ons aller dankbare herinnering.

Pastoor G. Brandsma